

[Rager.]

heller ikke noget imod det, men det er i Virkeligheden den eneste Forskel.

Undervejs blev det Gang paa Gang af de to paagældende Kvinder erklæret, at hvis de ikke fik et helt andet Forslag vedtaget, kunde de ikke arbejde længere. Nu har de erklæret sig villige til det. De har accepteret at arbejde under de Kaar, som giver de enkle Linier, som medfører, at Arbejdet ikke fordeles paa saa mange forskelligartede Hænder, som lader en Del Petitesser ude, som giver den klare, enkle Plan, og som medfører, at man ikke breder sig over for mange Omraader, men koncentrerer sig om enkelte store Opgaver, som skaber den Forenkling, som det ærede Medlem ønskede, og som forhaabentlig ogsaa vil medføre, at der ikke mere afholdes Møder uden Plan. Nu har de givet sig, men tre Uger gik, før de kunde beslutte sig til det, trods det, at de selv nu erklærer, at det Arbejde, de hidtil havde udført, havde været daarligt udført. Det har den ene af dem selv erklæret, og det findes refereret i Landsstyrelsens Protokol.

Det ærede Medlem talte om den Meddelelse, som skulde gives rundt omkring til Offentligheden. Det forekommer mig, at der har været holdt Radioforedrag om alle disse Ting. Jeg har ikke altid været tilfreds med den Maade, hvorpaa disse Foredrag har været afholdt. De har været afholdt under en noget for ophidsende Form af enkelte af Foredragsholderne. Jeg husker dette berømte Foredrag, som jeg tror holdtes af Politidirektøren, og hvoraf en Del Mennesker fik det Indtryk, at nu skulde der evakueres en af Dagene; men jeg erindrer paa den anden Side det Foredrag, Indenrigsministeren holdt, og som var særdeles vel egnet til at give Befolkningen en Forstaaelse af de Forhold, som forelaa, og som førte Sagen ind paa den ædruelige Basis, hvor den burde hvile.

Jeg beklager, at man i Dag har ment at tjene Sagen ved en Tale af den Art, som det ærede Medlem holdt — hvis Princip jeg altsaa i og for sig var tilfreds med. Jeg tror ikke, man gør det.

Jeg har forstaaet, at man vil have Sagen i Udvalg. Jeg vilde egentlig have ment, det var overflødigt, men ønsker man at gaa den Vej, vil jeg naturligvis paa min Side ikke have noget derimod. Jeg fra-raader det, men fastholdes Kravet, nu vel, saa lad os gaa gennem Udvalg. Jeg kan til-sige det foreliggende Lovforslag en vel-villig Behandling og, skal det i Udvalg,

min Bestræbelse for, at Arbejdet dør kommer til at gaa saa hurtigt som muligt.

Hartel: Det var med nogen Forbavelse, jeg hørte en Række af de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Rager her fremsatte, idet det forekom mig delvis at være intime Ting, som det er vanskeligt for os, der staar udenfor, at have nogen Mening om. De var derfor lidt ved Siden af den Forhandling, der føres.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag kan det ikke være nogen Overraskelse, at vi vil støtte dets Gennemførelse. Jeg har baade i 1938, da disse Foranstaltninger var fremme til Drøftelse, og i September 1939 tiltraadt de dertil sigtende Forslag. I September rejste jeg det Spørgsmaal, om alle Kommuner havde efterkommet den Pligt, der var for dem til i Forbindelse med Politiet og de militære Myndigheder at udarbejde Luftbeskyttelsesplaner, og det viste sig da, at flere Kommuner var noget bagefter i saa Henseende. Jeg forstaa nu af Bemærkningerne til nærværende Lovforslag, at dette paa nuværende Tidspunkt er helt og fuldt bragt i Orden. Jeg mener ogsaa, at man i Offentligheden har en ganske klar Følelse af, at vi maa have disse Spørgsmaal i Orden, der maa være en vis Betyggelse for Borgerne, og jeg mener personlig, at der er gjort et betydeligt Arbejde for at skabe denne Følelse af relativ Tryghed; thi længere end til relativ Tryghed kan naturligvis ingen naa paa dette Omraade.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget.

Elgaard: Der er en enkelt Ting i Lovforslaget, jeg gerne vilde gøre et Par Bemærkninger om og høre den højtærede Ministers Bedømmelse af. Det angaar den Detaille i Lovforslaget, som gaar ud paa, at Grundejerne skal afholde Udgifterne ved Husvagternes Udstyr, derunder ogsaa Gasmasker. Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om ikke dette Krav er en lille Smule urimeligt. Staten har Monopol paa Fremstilling af Gasmasker, fremstiller en Del selv og køber en Del udefra. I dette Lovforslag paalægges det altsaa Grundejerne at tage disse Udgifter paa sig, og der kan ikke være nogen Tvivl om, at det kommer til at dreje sig om meget betydelige Beløb. Vi kunde godt i denne Forbindelse mindes, at Grundejerne i dette Land har ikke alt for megen Raadighed over deres Ejendomme for Tiden. Man kunde